

en ordentlig kvalitet for vores børn, behøvede vi jo ikke at fremsætte forslaget, så det er sådan set det bedste, man kunne gøre, hvis man gerne vil være fri for at diskutere spørgsmålet igen og igen. Men vi håber faktisk, at vi ved at blive ved med at sætte fokus på, at der ikke er ordentlig kvalitet i mange af vores børns daginstitutioner, på et eller andet tidspunkt kan få afsat de nødvendige midler og få fastsat de nødvendige minimumsregler.

Jeg skal i øvrigt hilse fra den radikale ordfører, som desværre ikke kunne være til stede. De Radikale støtter ikke forslaget i den udformning, vi har givet det, men de vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Jeg tror, det var den konservative ordfører, der sagde, at vi ikke må glemme, at der er mange gode institutioner. Jeg er fuldstændig enig i, at der er mange børn, der har det godt, og især er jeg meget enig i, at på trods af de dårlige forhold er der utrolig mange steder, hvor børnene har det godt, fordi de ansatte lægger et stort engagement i det, de gør, og mange forældre også gør en kæmpeindsats. Derfor har mange børn det egentlig ikke så ringe trods de forhold, vi byder dem, men det ændrer jo ikke på, at vi burde sikre, at der var nogle ordentlige vilkår.

Så skal jeg lige sige til den bemærkning om, at jeg var ude i virkeligheden under valgkampen, at det var i min søns børnehave. Her kommer jeg sådan set ret tit, så det var ikke bare et valgkampsstunt, men fordi jeg faktisk synes, det er vigtigt at påpege virkeligheden, som den er, også virkeligheden på Nørrebro, som måske er lidt anderledes end den, man oplever i mange landkommuner. Det er altså ikke så nemt, når man skal bære vuggestuebørn fra stuen op på første sal, hvis de skal have mulighed for at komme på legepladsen eller for at sove uden dørs, især ikke, når normeringen slet ikke er god nok.

Når vi har fremsat forslaget igen, er det, som det også er fremgået af debatten, i høj grad, fordi der er nogle kæmpeændringer undervejs. Der er hele kommunalreformen, hvor det, som det også fremgik af den høring, Det Politisk-Økonomiske Udvalg holdt tidligere i dag om de økonomiske konsekvenser, er sådan, at den eneste måde, man kan hente de stordriftsfordele, som regeringen har lagt op til, hjem på, er at lave større institutioner, og vi er altså bange for, at hvis man laver større institutioner, får børnene dårligere vilkår.

En anden ændring, der er lagt op til, er profitbørnehaverne. Man skriver direkte i lovforslagets bemærkninger, at man regner med, at der vil blive lukket daginstitutioner i landdistrikterne, og så kan der komme profitbørnehaver i stedet. Vi er også meget nervøse for, at det kan betyde dårligere vilkår, hvis de private virksomheder skal have mulighed for at hente den profit, som jo vil være deres ønske, når de laver institutionerne, og derfor synes vi, det er vigtigt at stille nogle lovkrav og sikre børn nogle minimumsrettigheder.

Arbejdsmiljøloven giver nogle minimumsrettigheder for voksne, der er i arbejde, og vi synes, at også børn bør have nogle minimumsrettigheder. For os er det helt indlysende, at børn skal have det, men hvis der også skal nogle økonomiske argumenter med, handler det jo om, at vi ved, at der er større sygefravær, når børnene ikke har plads nok – både blandt de voksne ansatte og i høj grad også blandt børnene og også blandt deres forældre, for nogen skal jo passe børnene, når de er syge. Som hr. Hüseyin Arac var inde på, ville det måske endda kunne tjene sig selv hjem i sparet sygefravær, hvis man sørgede for nogle bedre vilkår for vores børn i daginstitutionerne.

Kl. 19.40

Jeg kan ikke forstå argumentet om det kommunale selvstyre fra en regering, som har indført læreplaner, der betyder, at ministeren har ret til at fastsætte, hvad man skal beskæftige sig med i samtlige landets vuggestuer og børnehaver. Man tog godt nok ud, at der skal leges med ler alle steder, men stadig er der fastsat nogle ret detaljerede regler for, hvad der skal stå i de læreplaner, som skal laves i alle vuggestuer og børnehaver. Bare for ikke at blive misforstået: Vi har ikke spor imod, vi synes tværtimod, det er en god idé, at man alle steder skal diskutere, hvad man vil arbejde med, og hvilken udvikling man ønsker og specielt har fokus på. Men vi kan ikke forstå, hvorfor det skal være noget, ministeren skal udstikke retningslinjer for.

Det store problem er, at hvis vi skal sikre vores børn ordentlige vilkår, koster det penge. Som jeg var lidt inde på i debatten med den konservative ordfører, kan man jo godt have en mistanke om, at når regeringen ikke vil støtte vores forslag om minimumsrettigheder for børn, er det, fordi man ved, at der skal sendes nogle penge ud til kommunerne, hvis de skal være i stand til at leve op til de minimumsrettigheder, fordi mange institutioner ikke gør det i dag.